

பூஷ் ஹரி :

பூஜ்யர்த் தீர்முரளின்

மதுரமுரளி

தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

வேலை : 4

ஜூன் 1999

காலனி : 11

ஸ்ரீ ஹரி:

பூஜ்யஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

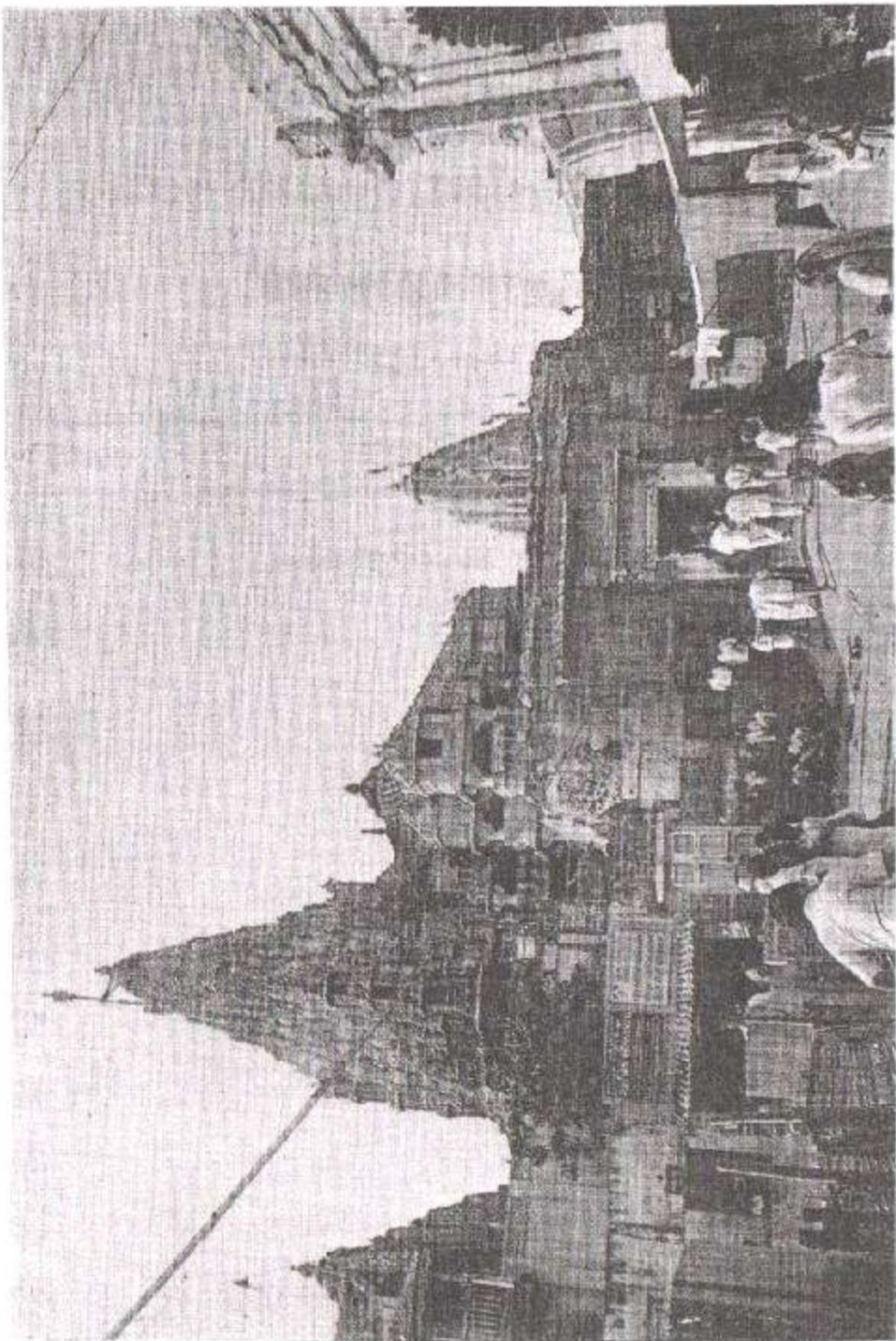
வேஞு : 4

ஜூன் 1999

காணம் : 11

விடைய ஸஹிதைக

	பக்கம்
1. ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் கீர்த்தனம்	3
2. மதுரமான மஹனீயர்-43	5
3. பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் பதில்கள்	6
4. வேத கதைகள்-25	9
5. எந்தரோ மஹானுபாவலு - 13	11
6. மன இறுக்கம்	17
7. வீலா விநோதன் - 3	22
8. பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 19	25
9. ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஸம்பாஷணைகளிலிருந்து - 46	27
10. செய்திகள்	32

ஸ்ரீ தவாரகாதீசன் மண்திர

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் கீர்த்தனை

ராகம் : கர்ணாரஞ்சனி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

த்வாரகாதீஸம் த்யாயாமி

(த்வாரகா)

அனு பல்லவி

ஸ்வச்சந்த கதிரீஸ்வர ஸாந்தரமூர்த்திம்

நிஃர்சிந்த பக்தஜன ஆஸ்ரிதமூர்த்திம் (த்வாரகா)

சரணங்கள்

ஸ்ரீகண்டாலங்க்ருத மகுடாலங்க்ருதம்

குண்டலாலங்க்ருத ஸாகுமாரனுபம் (த்வாரகா)

ஸங்கசக்ர கதாதரமூர்த்திம்

குங்குமாங்கித வகூஸ்தலீம் (த்வாரகா)

நாளோவித பூஷணதர சின்மயமூர்த்திம்

மன்மத மணோஹர மங்களமூர்த்திம் (த்வாரகா)

ஸாத்த ஸ்படிக நிர்மலமூர்த்திம்

ஸாவர்ணமூரவீ வாதனமூர்த்திம் (த்வாரகா)

முன் அட்டைப்படம் :

பின் அட்டைப்படம் :

} ஸ்ரீ ப்ருந்தாவனத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்

Photos by : Sri Hyderabad Sundar

நாம ஸங்கீர்த்தனம்

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஆக்னேயின் பேரில், ஒரு நாம ஸங்கீர்த்தன இளைஞர் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குழு, ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று “ஹரி நாம ஸங்கீர்த்தனம்” செய்ய சித்தமாக உள்ளது.

“ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம ஹரே ஹரே
ஹரே க்ருஷ்ண ஹரே க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹரே ஹரே”

என்னும் கலியை நாசம் செய்ய வல்லமை படைத்த மந்தரத்தை இரண்டு மணி நேரம் தொடர்ந்து ஐபிக்கப்படும். இதை எல்லா ஞாயிற்றுக் கிழமைகள் மற்றும் அரசாங்க விடுமுறை நாட்களில் காலை 9 மணி முதல் 11 வரை அல்லது மாலை 3 மணி முதல் 5 மணி வரை நடத்தத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நாம ஸங்கீர்த்தனத்திற்கு வரும் குழுவிற்காக எந்த விதமான கட்டணமும் இல்லை. பிரசாத விநியோகமோ, பணச்செலவோ கிடையாது. இதில் ஸ்த்ரீகள், புருஷர்கள் அனைவரும் கலந்து கொள்ளலாம். அக்கம் பக்கத்து வீடுகளில் உள்ள தெரிந்தவர்களையும் கலந்து கொள்ளச் சொல்லலாம். இதனை ஏற்பாடு செய்தவர்களுக்கும் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் உள்ள எல்லா விதமான ப்ரச்சனைகளும் தீர்ந்து விடுவது ப்ரத்யக்ஷம்.

இந்த நாம ஸங்கீர்த்தனம், தங்கள் வீடுகளில் செய்ய விருப்பம் உள்ளவர்கள், தங்களின் பெயர், முழு விலாசம், நடத்த விருப்பமுள்ள தேதி, நேரம் (காலை அல்லது மாலை) என்கிற விபரங்களை முன் கூட்டியே கடிதம் எழுதி அதன் உறை மீது “நாம ஸங்கீர்த்தனம்” என்று எழுதி அனுப்பவும். கடிதம் மூலம் மட்டுமே தொடர்பு கொள்ளவும். தொலைபேசி மூலமாகவோ நேரிலோ ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை தொடர்பு கொள்வதைத் தவிர்க்கவும்.

தபால் மூலம் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி

குருஜி ஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்

“ப்ரேமிக பவனம்”

24, நேதாஜி நகர், ஜாபர்கான் பேட்டை,

சென்னை - 600 083.

செய்யாரேச் சேர்ந்த ஜெயலட்சுமி என்ற மாதுபூரி, நம் குருநாதரிடம் பூரணமாக சரண் அடைந்தவர். எப்பொழுதும் நாமகீர்த்தனமும், பகவத் த்யானமுமாகவே பொழுதைப்போக்குபவர். அவருடைய மாமியார் சீதாலட்சுமி என்ற அம்மாள், சில நாட்களாக உடம்பு சரியில்லாமல் படுத்த படுக்கையாக இருந்து வந்தார். அந்த சீதாலட்சுமி பாட்டியின் பெண் வயிற்றுப் பேரன் விழுய்க்கும், நம் குருநாதரிடம் மிகவும் ஈடுபாடு. அடிக்கடி ஸ்தலங்கத்தில் கலந்து கொள்வான்.

ஒரு நாள் காலையில், பெருமாள் ஸன்னிதியில், நம் ஸ்வாமிகள் பூஜை முடித்து, தீர்த்தப்ரஸாதம் கொடுக்கும் ஸமயத்தில், விழுய், நம் ஸ்வாமிகளை தூர்பானம் செய்ய வந்தான். அன்று ஸ்வாமிகளோ, ஒரு பாவத்தில் இருப்பதாகவே தோன்றிற்று. விழுய், தான் செய்யார் சென்று உடம்பு முடியாமல் இருக்கும் பாட்டியை பார்க்கச் செல்வதாக ஸ்வாமிகளிடம் சொல்லிவிட்டு கிணம்பிவிட்டான்.

ஸ்வாமிகள் என்ன நினைத்தாரோ தெரியவில்லை. ஒருவரைவிட்டு விழுய்யை கூப்பிடச் சொல்லி, பெருமாள் மேலிருந்த தூளலி மாலையை ஒரு பாவத்துடன் அவனுடைய கையில் தூக்கிப் போட்டு, பாட்டியிடம் கொண்டு நான் கொடுத்தேன் என்று கொடு. பகவான் சீக்கிரம் தன்னிடம் சேர்த்துக்கொள்வான் என்று சொல் என்று கூறினார். ப்ரஸாதத்தை வாங்கிக்கொண்டு சென்ற விழுய், செய்யார் சென்று பாட்டியிடம் கொடுத்துவிட்டு, ஊர் திரும்பிய சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் பாட்டி பகவானின் திருவடியை அடைந்துவிட்டார். அன்று ஏகாதஸீ தினமும் ஆகும்.

(தொடரும்)

- ஜெயந்தி ஜானகிராமன்

பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் பதில்கள்

கேள்வி : குருவை அடைந்தவுடன் ஶாந்தி ஏற்படும் என்று கூறுகின்றார்கள். ஆனால், திலர் அப்படி அடைந்தும் அமைதியில்லாமல் இருக்கின்றார்களே! ஏன்?

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் : நீங்கள் இதில் ஒன்றை நன்றாக கவனிக்கவேண்டும். அமைதியில்லாமல் இருந்தாலும், அந்த குருவையும் அவர்களால் விடமுடியாது. நாய் வாங்கி வளர்க்க ஆசைப்படுகின்றவர்கள், அது குட்டியாக இருக்கும்பொழுதே கட்டிப்போட்டு பழகவேண்டும். அப்படியில்லாமல், ஓரிரு வருடங்கள் அதை சுதந்திரமாக கண்டபடி தெருவில் அலைய விட்ட பிறகு கட்டிப் போட்டால், அது, எளிதில் அடங்காமல் ரகளை செய்துவிடும். அது அடங்கி இருப்பதற்கு பல நாட்கள் ஆகும்.

அதுபோல், இது நான் வரை, ஒருவருடைய மனது சுதந்திரமாக அலைந்து, தோன்றியதை எல்லாம் செய்துவந்தது. இப்பொழுது ஒரு குருவிற்கு கட்டுப்பட்டு வாழவேண்டும் என்றால் மிகவும் சிரமப்படுகின்றது. குருவோ, ப்ரேமமெயன்ற கயிற்றால் கட்டிவிடுகின்றார். மீளவும் முடியவில்லை. ஆகவேதான் அமைதியில்லாத நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். சிறிது சிறிதாக அவருடைய மனது ஶாந்தி அடையும்.

கேள்வி : பக்தி, செய்வதற்கு ஸாலபமாக இருப்பதால்தான் பக்தியை வலியுறுத்துகின்றிர்க்களா?

பதில் : பக்தி, செய்வதற்கு கூலபமாக இருப்பதால் மட்டும் அதற்கு பெருமை இல்லை. பகவான் எல்லா ஸாதனைகளை காட்டிலும் பக்தியினால்தான் மிகவும் ஸந்தோஷமடைகின்றான் என்பதே அதன் பெருமையாகும்.

கேள்வி : பாவும் தான் பக்தியா?

பதில் : ஆம். பாவம்தான் பக்தி. பகவானை அடையவேண்டும் என்ற தாபம்தான் பக்தி. ஓன்மாவை கடைத்தேற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற தாபம்தான் பக்தி.

கேள்வி : என்னுடைய நண்பர் பக்தி ஸித்திக்க வேண்டுமானால் ஆற்றிலீல் ஒரு அறிவு கூட இருக்கக்கூடாது என்கின்றார். இதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியவில்லை. பக்தி செய்பவர்கள் என் முட்டாளாக இருக்க வேண்டும்? எத்தனை கேள்வி கேட்டாலும் அதற்கு ஒரு பதில் இருந்தால்தானே, அது ஒரு ஆரோக்கியமான வாதம் ஆகும்!

பதில் : “அறிவொன்றும் இல்லாத ஆயர்குலம்” என்று நாச்சியார் பாடியுள்ளதை கூட ஆற்றிலீல் ஒரு அறிவும் இல்லாதவர்கள் கோபியர்கள் என்று ஸ்வாரஸ்யமாக சொல்வது உண்டு. இதன் உண்மை என்ன? பக்தர்களுடைய சரித்திரங்களையும், மஹான்களுடைய சரித்திரங்களையும் எடுத்துப் பார்த்தால் அவர்கள் அத்தனை பேரும் முட்டாள்களாக இல்லாதது மட்டும் இல்லை, ஸாதாரண மனிதர்களைக் காட்டிலும் மேதாவிகளாகவும் அதிபுத்திசாலிகளாகவும் இருந்துள்ளார்கள். அப்படியிருக்க, இதை எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்? எந்த பாஸ்தரங்கள் இறைவன் இருக்கின்றான் என்பதற்கு ஆதாரமோ, அவைகளே, இறைவன் ஆற்றிலினால் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய பொருள் இல்லை என்பதையும் தீர்மானமாக சொல்கின்றது. ஆகவே, இறை விஷயத்தில் ஆற்றிலை பயன்படுத்தாமல், உலக விஷயங்களில் மட்டும் பயன்படுத்துவதுதான், பக்தி விஷயத்தில் முட்டாளாக இருக்கவேண்டும் என்பதன் உண்மைப் பொருளாகும்.

கேள்வி : எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர் மிகவும் பக்தி ஸ்ரத்தையாக இருப்பார். மிகவும் நல்லவர். ஆனால் அவருடைய நடவடிக்கைகளை பார்க்கும்பொழுது அவர் ஆன்மிக வாழ்க்கையில் முன்னேறியவராகத் தெரியவில்லையே! என்?

பதில் : பலர், தாங்கள் செய்யும் தொழிலில் நஷ்டமடைகின்றார்கள். அந்த தொழிலில் விவரமறிந்தவர்களே, “இந்த தொழிலில் நஷ்டம் ஏற்பட ஸந்தர்ப்பமே கிடையாதே! எப்படி நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கும்?” என்று ஆச்சரியப்படுகின்றார்கள். தொழில் என்னவோ நல்ல தொழில்தான். ஆனால், அவருக்கு எப்படிச் செய்வது என்பது தெரியாது. நஷ்டம் அடைந்தார். அது போல் பக்தி, யோகம், வேதாந்தவிசாரம், தயானம், எல்லாம் நல்ல வழிகள்தான். வழிகளில்’ ஒன்றும் தவறு இல்லை. ஆனால் இவைகளை, மஹான்கள் காட்டிய பாதையில் அவர்களின் துணைகொண்டு செய்தால்தான் பலன் ஏற்படும். தனக்கு எப்படியெல்லாம் தோன்றுகின்றதோ, அப்படியெல்லாம் செய்துவிட்டு, அதற்குப்பேர்தான் பக்தி என்று நாமாக கல்பித்துக் கொண்டு, ஏமாறக்கூடாது.

கேள்வி : மஹான்கள் காமதேனு, கற்பகவ்ருஷ்ணம் என்று ஶாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அவர்கள் முன் செய்யும் ஸகல ப்ரார்த்தனைகளும் கைகூடும் என்று கூறுகின்றன. அப்படியொன்றும் நடப்பதில்லையே!

பதில் : மஹான்கள் காமதேனுதான். கற்பகவ்ருஷ்ணம்தான். அவர்கள் முன் நம் ப்ரார்த்தனைகள் எல்லாம் பலிக்கும். ஆனால், பலிதமானது நாம் நினைக்கும் பொழுது அல்ல, அவர்கள் நினைக்கும் பொழுது.

கேள்வி : ஹ்ருதயஸ்தானம் வலது புறம் இருப்பதாக தாங்கள் கூறுகின்றிர்கள்; பல வேதாந்த க்ரந்தங்களும் அவ்வாறே கூறுகின்றன. ஆனால் மருத்துவர்களோ, ஹ்ருதயம் இடதுபுறம் இருப்பதாகக் கூறுகின்றார்களே?

பதில் : மருத்துவர்கள் சொல்வது ஸ்தால ஹ்ருதயம். ஸ்தால ஹ்ருதயம் இடதுபுறம் இருப்பது சிரிதான். இங்கே வேதாந்த க்ரந்தங்கள் சொல்வது ஆத்மஸ்தானம். இது ஸ்தால ஹ்ருதயத்திலிருந்து வேறானது. இது ஞானக்கண்களுக்கே தெரியக்கூடியது. இது வலதுபுறம்தான் உள்ளது. ■

பகவானின் பெயரால் துக்கங்களையும், எதிர்ப்புகளையும், அவமானங்களையும் ஶாந்தமாக ஏற்றுக்கொள்வதே உண்மையான ஸாதுவின் ஸகஷணமாகும்.

- பூஜ்யஸ்தி முரளீதர ஸ்வாமிகள்

பகவானை நான்கு கைகளுடைய மூர்த்தியாக ஸேவிக்கும்பொழுது, எனக்கும் நான்கு கைகள் இருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும் என்று யோசித்துப் பார்ப்பேன். காரணம், பகவான் என்மேல் செய்துள்ள க்ருபைக்கு, இரண்டு கைகளால் அவனுக்கு அஞ்சலி செய்வது போதுமானதாக இல்லை எனக்கு.

- பூஜ்யஸ்தி முரளீதர ஸ்வாமிகள்

வேத கதைகள் - 24

- தர்மக்ஞர், வாங்முக ஸார்வபெளம், மேலக்காவேரி
ப்ரஹ்மஸீ பஞ்சாபகேச ஶாஸ்திரிகள்

ஆரோகர், ப்ராஜூர், படரர், பதங்கர், ஸௌரணர், ஜோதிஷ்மான், விபாசர் என்று ஏழு ஸுயர்யர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த ஏழு ஸுயர்யர்களும், உலகின் நன்மையின் பொருட்டு வானத்திலிருந்துகொண்டு எங்கும் வெளிச்சம் அளிக்கிறார்கள். கோடைகாலங்களில், பூமியிலிருந்து ஜூலத்தை இழுத்து, மழைக்காலங்களில் மழை பொழியச் செய்து, அந்த மழையின் வாயிலாக, பால் முதலிய தேவையான பொருள்களை அளிக்கிறார்கள். எப்பொழுதும் ஜனங்களுக்கு அனுகூலமான ஒளியையே அளிக்கிறார்கள். இவர்களைக் காட்டிலும் எட்டாவதாக, கச்யபர் என்று ஒரு ஸுயர்யன் இருக்கிறார். அவர் எப்பொழுதும் மேரு மலையிலேயே இருக்கிறார். அந்த மலையை விட்டு வெளியே வருவதில்லை. மேரு மலைக்கே ஒளியை அளிக்கிறார். முன் சொன்ன ஆரோகர் முதலிய ஏழு ஸுயர்யர்களை, ஸோமன் என்கின்ற தேவன் கச்யபரிடமிருந்து, ஒளியைப் பெற்று அவர்களை இருட்டு அற்றவர்களாக செய்கிறான். கச்யபர் அனுக்கிரஹத்தாலேயே, இந்த ஏழு பேர்களுக்கும் அதிகமான ஒளி ஏற்படுகிறது.

தங்கத்தால் நகை செய்கின்றவர், தோலால் செய்யப்பட்ட துருத்தியால் காற்றைக் கிளப்பி, அதனால் நெருப்பை வெடிக்கச் செய்து, தங்கத்திலுள்ள அழுக்குகளைப் போக்கி சுத்தம் செய்கிறார். இவ்விதம் கச்யபரைச் சார்ந்த ஸோமன், ப்ராஜூர் என்கின்ற ஏழு ஸுயர்யர்களையும் சுத்தப்படுத்துகிறான்.

இந்த ஏழு ஸுயர்யர்களையும், பஞ்சகர்ணர் என்ற முனிவரும், ஸப்தகர்ணர் என்ற முனிவரும், நேரில் கண்டதாகக் கூறுகிறார்கள். மனிதர்களுக்கு ஒரு ஸுயன்தான் அருகிலிருக்கிறான். ஆதலால், மனிதர்களால், ஒரு ஸுயன்யனத்தான் காண முடிகிறது. மற்ற ஆறு ஸுயர்யர்களைக் காண முடியவில்லை. இந்த ஏழு ஸுயர்யர்களைக் கண்ட இரு முனிவர்களும், கச்யபர் என்ற எட்டாவது ஸுயன் எங்களால் பார்க்கப்படவில்லை. ஆனால் அவரைப் பற்றி காதால் கேட்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால், அந்த கச்யபர் என்ற ஸுயனின் இருப்பிடம் மேருமலை. அங்கு செல்வதற்கு எங்களுக்குச் சக்தியில்லையென்று கூறுகிறார்கள்.

கர்கருடைய பிள்ளை ப்ராணத்ராதர் என்ற முனிவர், பஞ்சகரணார், ஸப்தகரணார் என்ற முனிவர்களைப் பார்த்து கூறுகிறார்.

“மேரு மலையிலேயே எப்பொழுதும் சூழன்றுகொண்டிருக்கிற கஸ்யபர் என்ற ஸுரியமண்டலத்தை நான் நேராகக் கண்டேன். ஆதலால் ஏ முனிவர்களே! நீங்களும் மஹாமேருமலைக்குச் செல்லுங்கள்! அங்கு, எப்பொழுதும் விளங்குகின்ற கஸ்யபர் என்கின்ற ஸுரியரைக் காணுங்கள்! என்று கூறினார். மேருமலைக்குச் செல்வதற்கு வழியும் கூறுகின்றார்:

முன். கூறப்பட்ட ஏழு ஸுரியர்களுக்குள் ஆரோகர் என்ற ஸுரியன்தான், நம்மால் காணப்படுகின்றார். அவர் செல்லும் வழி பரிசுத்தமானது. அவருக்குப் பின்னுள்ள ப்ராஜர் முதலிய மூன்று ஸுரியர்கள், மேருமலைக்குக் கீழ்பாகத்திலிருந்துகொண்டு, கீழ்நோக்கிச் செல்லுகிற தங்கள் கிரணங்களால், கீழுள்ள பிராணிகளை ப்ரகாசப்படுத்துகிறார்கள். மற்ற ப்ராஜர், படரர் மற்றும் பதங்கர் என்ற மூவரையும் காட்டிலும் வேறுபட்ட ஸௌரன்ற முதலிய மூன்று ஸுரியர்கள், மேருமலைக்கு மேல்பார்த்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மேலே நோக்கி இருப்பதால், அந்த ஸுரியர்கள் மனிதர்களைக் கொளுத்துவதில்லை.

ப்ராஜர் முதலானவர்கள் கீழ்நோக்கியிருப்பதாலும், ஸௌரன்ற முதலியவர்கள் மேல்நோக்கியிருப்பதாலும், நடு பாகமானது குளிர்ச்சியாக இருக்கும். அந்த வழியாக சென்றால் மேருவை அடையலாம் என்றார்.

க்ருஷ்ண யஜுவர் வேதத்தில் ஆரண்யபாகத்தில், “ஆரோண கேதுக சாயனத்தில் இந்த மேருமலையின் விவரம் கூறப்பட்டுள்ளது. ■

இறைவனையும், குருவையும் ஒருவர் ஏற்றுக்கொண்டால் மட்டும் போதாது. அவர்களுக்கு ஸம்மதமாக வாழுவும் வேண்டும்.

★ ★ ★

ஓரு ராஜாவுக்குக் கட்டுப்பட்டுதான் ப்ரஜைகள் இருக்கவேண்டும். கணவனுக்கு கட்டுப்பட்டுதான் மனைவி இருக்கவேண்டும். தாய் தந்தையருக்குக் கட்டுப்பட்டுதான் குழந்தைகள் இருக்கவேண்டும் - என்பது போல் குருவிற்கு கட்டுப்பட்டுதான் சீடர்கள் இருக்கவேண்டும் என்பது நியதி.

- பூஜ்யபழை முரளீதர ஸ்வாமிகள்

எந்தரோ மஹாநுபாவு - 13

திருக்கச்சிநம்பி, ஆளவந்தாரது பிரிவில், துக்கத்துக்கு ஆளாணார். இருப்பினும், ராமானுஜரது வருத்தம் அதிகமாக இருப்பதைக் கண்ட அவர் “ராமானுஜரே! வரதராஜப்பெருமாள் எல்லாமறிந்தவர். அவர்மீது பாரததைப்போட்டு தெரியாக இரும்” என்று தேற்றினார். ஆனால் ராமானுஜர், “சரியான ஆசாரியனை ஆஸ்ரயிக்காமல், பெருமானை ஆஸ்ரயித்து என்ன பயன்” என்று நினைத்தார். நாளாக நாளாக திருக்கச்சிநம்பியிடமே தமது மனம் ஈடுபடுவதை உணர்ந்தார். அவரிடமே தன்னை சிஷ்யனாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டினார். ஆனால், நம்பி ஒப்பவில்லை. வர்ணாஸ்ரம தாமம், தமது பிறப்பு, அதற்கு இடங்கொடாது என்று சொன்னார். ஆனாலும், மனதில் அவரையே ஆசார்யராக ராமானுஜர் ஏற்றார். “எப்படியாவது அவர் உண்ட ஸேஷ அன்னத்தை உண்ணவேண்டும்” என தீர்மானித்து, ஒருநாள் அவரை தனது க்ருஹத்தில் அழுது செய்யவேண்டி அழைத்தார்.

தன் மனைவி தஞ்சமாம்பாளிடம், “இன்று திருக்கச்சிநம்பி நமது இல்லத்துக்கு வருகிறார். நன்றாக தளிகை செய்து வை” என்று கூறி கோவிலுக்குச் சென்றார். அங்கு தீர்த்த கைங்கர்யம் செய்து, திருவாராதனம் முடித்து நம்பியை அழைத்துவர தெற்குவீதி வழியாக அவரது இல்லத்துக்குச் சென்றார். அதற்குள் நம்பி தமது இல்லத்தினின்று புறப்பட்டு, வேறொரு வீதிவழியாக ராமானுஜர் இல்லம் வந்தடைந்தார். தஞ்சமாம்பாளை நோக்கி, “அம்மணி! நான் திருவாலவட்ட கைங்கர்யத்துக்குச் செல்லவேண்டும். விரைவாக அழுது படையுங்கள்” எனக்கூறி, அவசர அவசரமாக உணவருந்திவிட்டு, ராமானுஜர் வருமுன் கிளம்பி சென்றுவிட்டார். தஞ்சமாம்பாள், ஆசாரங்களில் மிகவும் பற்றுள்ளவள். எனவே அவள், நம்பி உண்ட இலையை கோலாலே தள்ளி, சாணம் கொண்டு நீர் தெளித்து, மீதியிருந்த உணவைப் பிச்சைக்காரர்களுக்கு இட்டுவிட்டு, தானும் தலைமுழுகினாள்.

காத்திருந்துவிட்டு திருக்கச்சிநம்பியை காணாமல் தமது க்ருஹத்தை அடைந்த ராமானுஜர், மனைவி நீராடி நிற்பதை பார்த்து என்ன நடந்தது என கேட்டார். உடனே, அவள் திருக்கச்சிநம்பி வந்தார். திருவாலவட்ட கைங்கர்யத்துக்கு நேரமாகிறது என்று கொல்லி அவசர அவசரமாக

உணவருந்தி சென்றார்". கீழே சாணமிட்டிருந்ததைக் பார்த்து, "இதெல்லாம் என்ன?" என்று கேட்டதற்கு அவள், "நம்பி தாழ்குலத்தவரில்லையா? அவர் இலையை கோலாலே தள்ளிப்போட்டு, இடத்தை ஸ்த்தி செய்தேன்" என்றாள்.

ராமானுஜருக்குள் கோப நெருப்பு மூண்டது. "மீதி உணவாவது உள்ளதா" என வினவினார். அவர் மனைவி, "இல்லை, எல்லாவற்றையும் பிச்சைக்காரர்களுக்குப் போட்டேன். அவர் சாப்பிட்ட மீதியை நாம் எப்படி சாப்பிட முடியும்" என்றதும், ராமானுஜர், "ஜேயோ! இப்படி அநியாயமாக பாகவத பேராசித்தை வீணாடித்து விட்டாயே! பிச்சைக்காரர்களுக்கு கிடைத்த யோகம் எனக்குக் கிட்டவில்லையே" என புலம்பி வருத்தப்பட்டு, சினந்து திருக்கச்சிநம்பியின் தந்திரத்தையும் நினைத்துப் பார்த்தார். இதற்கு முடிவு காணவேண்டும் என எண்ணி, நம்பியின் இல்லத்தை நோக்கிச் சென்றார்.

அவரை தரிசித்து, "ஸ்வாமி! எனக்கு சில அபிலாஷைகள் உள்ளன. அவை நிறைவேறுமா என பேரருளானை கேட்டுச் சொல்லவேண்டும். பெருமாள் உமக்குக் கட்டாயம் பதில் சொல்வார்" என்றார். நம்பியும் சிரித்துக்கொண்டே "அப்படியே ஆகட்டும்" என்றார். மறநாள் ராமானுஜர் திருக்கச்சிநம்பியைக் காணச் சென்றபொழுது, "குழந்தாய்! நேற்றிரவு வரதராஜூரிடம் உன் விஷயமாக விண்ணப்பித்தேன். அவர் உன்னிடம் இதை சொல்லச் சொன்னார்" என்று கீழ்வருமாறு கூறலாணார்.

1. நானே பந்தத்துவம்.
2. பேதயே தாஸனம் - அதாவது ஜீவனுக்கும் இறைவனுக்கும் வேறுபாடு உண்டு என்பது சித்தாந்தம்.
3. உபாயம் ப்ரபத்தியே - அதாவது பரமனின் திருவடிகளில் சரணாகதி செய்வது ஒன்றே சிறந்தவழி.
4. அந்திமஸ்ம்ருதி கட்டாயமில்லை - உயிர்விடுக்போது என்னை நினைக்காலிட்டாலும் என் பக்தர்களுக்கு முக்கி நிச்சயம்.
5. ஶரிர அவஸாஸத்தில் மோகம் - அதாவது என் பக்தர்கள் உயிர்துறந்த உடன் பரமதம் பெறுகிறார்கள்.
6. பெரியநக்ஞியின் திருவடிகளை ஆஸ்ரயிப்பது.

இந்த ஆறு விஷயங்களையும் உடனே ராமானுஜருக்கு, தான் கூறினதாக தெரியப்படுத்தவும் என்ற வரதனின் செய்தியைச் சொன்னார்.

வரதனின் செய்தியைக்கேட்ட ராமானுஜர், ஆனந்தக் கடலில் மிதந்தார். பேரருளாளன் ஸன்னிதியை நோக்கி ஓடி தரையில் வீழ்ந்து ஸேவித்தார். திருக்கச்சிநம்பிகளை ஸேவித்துவிட்டு தன் வீட்டுக்குப் போகாமலே நேராக பெரியநம்பியை ஸந்திக்க, திருவரங்கம் நோக்கிச் சென்றுவிட்டார்.

ஆளவந்தாரின் பிரிவுக்குப் பிறகு, திருவரங்கம்பெருமாள் அரையரின் கீழ், பூர்வங்கமடம் இருந்தது. அவர் பெரிய பக்தர் ஆயினும் ஶாஸ்தர விளக்கத்தில் ஆளவந்தாரைப் போல் திறமையுடையவர் அல்லர். அவருடைய பக்தி அனைவரையும் கவர்ந்தது. அவரது தெய்வீகப் பண்புகளுக்காக அவரிடம் பணிய வைத்தது. ஒருநாள் அவர் அடியார்கள் அனைவரையும் ஒன்று கூட்டி பேசலானார்.

“நன்பர்களே! நமக்கு ஆசார்யனாக விளங்கிய மஹாபுருஷரான ஆளவந்தார் மறைவுக்குப் பிறகு அவரைப் போல மனமுருகி, இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடுபவரோ, வேதாந்த மறைபொருள்களை விளக்குபவரோ, எவருமில்லை. அவர் என்னிடம் இந்த மடத்துப் பொறுப்புகளை ஒப்படைத்தபோதிலும் எளியனான அடியேனுடைய அற்ப சக்தி, அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்த போதுமானதாக இல்லை. திருக்கச்சிநம்பிக்கு பிரியமாக விளங்கும் ராமானுஜரே ஸாத்விகப் பண்பு வாய்ந்த மஹாபுருஷர். அவர்தான், இந்தப் பொறுப்பை ஏற்க வல்லவர். இப்பொழுதும் என் கண்முன் ஆளவந்தாரின் திருமேனியின் முன்பு, அவர் எடுத்துக் கொண்ட உறுதிமொழிகளும், அவரது மடங்கிய விரல்கள் நேராகிய காட்சியும் பக்கமையாக தெரிகின்றன. எனவே, நாம் யாராவது காஞ்சி சென்று அவருக்கு பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் செய்வித்து அவரை அழைத்து வருவோம்” என்றார்.

அனைவருமாக பெரியநம்பியை இந்தக் காரியத்துக்காக நியமனம் செய்தனர். பிறகு திருவரங்கப்பெருமாள் அரையர், பெரியநம்பியிடம், “ஒருவேளை ராமானுஜர் காஞ்சியைவிட்டு வர விரும்பவில்லையெனில், அவரை வற்புறுத்தவேண்டாம். அரங்கனின் திருவுள்ளப்படி, அவர் விரைவில் இங்கு எழுந்தருளுவார். அவருக்கு நம் நெறியில் தேர்ச்சி விளைய, திவ்யப்ரபந்தங்களை கற்பிக்க, ஓராண்டு காலம் தேவரீர் அங்கு மனைவியுடன் சென்று வாரும். அவரை அழைத்துவர நாங்கள் தேவரீரை அனுப்பியுள்ளது பற்றி, அவருக்குத் தெரியவேண்டாம்” என்று சொல்லி அனுப்பினார்.

பெரியநம்பியும் தன் மனைவியுடன் காஞ்சிக்குப் புறப்பட்டார். மதுராந்தகத்தில், கோவிலுக்கு எதிரே உள்ள கோவிலில் இளைப்பாரிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, ராமானுஜர் அங்கு வந்து அவர் திருவடிகளை நமஸ்கரித்தார். பெரியநம்பிக்கு ஆனந்தமும் ஆசர்சர்யமும் கட்டுக்கடங்கவில்லை. “இது, பரமனின் திருவருள்தான். நீ இங்கு வந்த காரணம் என்ன?” என்று கேட்க, ராமானுஜர், “இது பரமனது வீலைதான். நானே தங்களை தரிசிக்க அவனது கட்டளையின்பேரில் புறப்பட்டு வந்து கொண்டிருக்கின்றேன். தேவரினரே எனக்கு ஆசார்யனாக ஆண்டவன் நியமித்திருக்கிறான். எனது ஆள்மீக வாழ்வை தங்களிடம் ஒப்படைக்கிறேன்” என்று பகர்ந்தார். பெரிய நம்பி, “நாம் காஞ்சிக்கு சென்று வரதனின் ஸந்திதியில், தூய பஞ்ச ஸமஸ்காரத்தை இயற்றலாம்” என்றார். ராமானுஜரோ, “ஸ்வாமி, இனி ஒரு கணமும் அடியேன் தாமதியேன். ஆளவந்தாரை கண்டு பேச அடியேன் எவ்வளவு மனக்கோட்டை கட்டினேன். விதி, அடியேனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றவில்லை. இப்போது மட்டும் விதியை எப்படி நம்புவது. இந்த நிமிடமே எனக்கு அருள்புரிந்து, தங்கள் திருவடி நிழலில் தஞ்சமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்.

ராமானுஜரது ஆள்மீக ஆர்வத்தைக் கண்டு, பெரியநம்பி மிகவும் உவந்தார். மதுராந்தக பரமனின் கோவில் எதிரில் தடாகத்தின் கரையில் வேள்வித் தீ மூட்டி, ஶங்க சக்ர முத்திரைகள் இரண்டையும் பழுக்கக்காய்ச்சி, வேத மந்த்ரத்துடன் ராமானுஜரது வலது. இடது புஜங்களில் ஒர்நினார். ஆளவந்தாரின் திருவடி தயானத்துடன், ராமானுஜர் காதில் வைஷ்ணவ மந்த்ரங்களை ஒதினார். இப்படி ஸமஸ்காரம் பெற்ற ராமானுஜர், ஆசார்யனுடனும் அவரது மனைவியுடனும் காஞ்சிக்கு புறப்பட்டார்.

பெரியநம்பி, காஞ்சிக்கு வந்ததும் திருக்கச்சிநம்பியும் விரைந்து வந்து அவரை தரிசித்து ஆனந்தித்தார். ராமானுஜரின் ப்ரார்த்தனைக்கு இணங்கி, தஞ்சமாம்பாளுக்கும் பெரியநம்பி பஞ்சஸமஸ்காரம் செய்வித்தார். ராமானுஜர், தமது வீட்டின் பாதிப்பகுதியை, ஆசார்யனுக்காக ஒழித்துக் கொடுத்தார். அவரது திருவடியின் கீழ் அமர்ந்து நாள்தோறும் திவ்யப்ரபந்தங்கள் பயின்று வரலாளார்.

ஆறு மாதங்கள் கடந்தின்பு, ஒருநாள் ராமானுஜரும் பெரிய நம்பியும் வெளியே சென்றிருந்தபொழுது, தஞ்சமாம்பாளும் பெரிய நம்பியின் மனைவியும் தீர்த்தம் எடுக்க கிணற்றுக்கு வந்தனர். நீர் இறைக்கும் பொழுது பெரிய நம்பியின் மனைவியின் குடத்து நீர், தஞ்சமாம்பாள் குடத்தில் வீழ்ந்துவிட்டது. தஞ்சமாம்பாள் உடனே ஏரிந்து விழுந்தாள். “என் தந்தை உயர்ந்த குலத்தில் உதித்தவர். நீங்கள் தொட்ட தண்ணீரை, நாம் எப்படி உபயோகப்படுத்துவது. இப்படி ஒரு கணவனால், நான் உயர்ந்த குலம், ஆசாரம் எல்லாம் இழந்து நிற்கிறேன்” என்று கூறி, தன் குடத்து நீரை கீழே கொட்டி, புளி, சாணி கொண்டு சுத்தி செய்தாள். பெரியநம்பியின் மனைவி மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டாள். பிறகு, மளம் நொந்து தன் கணவர் திரும்பி வந்ததும், இந்த நிகழ்ச்சியை சொன்னான். உடனே பெரியநம்பி, இனி நாம் இங்கே இருப்பது அரங்கனுக்கு ப்ரியமில்லை. அதனால்தான் தஞ்சமாம்பாள் வாயிலாக உன்னைக் கொடிய வார்த்தைகள் கேட்க வைத்திருக்கிறான் என கூறி, இருவருமாக ஸ்ரீரங்கம் நோக்கி பயணமானார்கள். ராமானுஜரது வருகைக்குக் கூட காத்திருக்கவில்லை அவர்கள்.

திருவாய்மொழி பாடம் முடிந்திருந்த அன்று, ஆசார்யனுக்கு காணிக்கை ஸமரப்பிக்க, புஷ்பம், துணி ஆகியவை வாங்கிவர கடைக்கு சென்றிருந்த ராமானுஜர், திரும்பி வந்ததும் தனது ஆசார்யனைக் காணாமல் விசாரித்தபொழுது, அவர் ஸ்ரீரங்கம் சென்றுவிட்டார் என அறிந்து கொண்டார். உடனே மனைவியிடம் இது பற்றி கேட்டார். அவள் கிணற்றிச் சண்டை பற்றி சொன்னதும், அவர் கோபத்தில் பொங்கி எழுந்தார். உடனே அவர் “அடி பாதகி! முதலில் திருக்கச்சிந்ம்பியின் ஶேஷத்தை நான் புசிக்காதபடி செய்தாய். அதை பொறுத்தேன். இன்று எனது குருவையே விரட்டிவிட்டாயே, இன்னும் என்னென்ன பாவங்களை என்மீது சுமத்தப் போகிறாயோ?” என்று சீரினார். அன்றே, மனத்தால் துறவறம் பூண்டார். எதிரிகளிடமும் கருணை பொழியும் இதயமுள்ள ராமானுஜர், மனைவியை பகிரங்கமாக தண்டிக்கவோ அடித்து விரட்டவோ செய்யாமல் ஜாக்கிரதையாக ஓர் உபாயம் செய்து அவளை துறக்க முடிவு செய்தார்.

(தொடரும்)

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

மன இறுக்கம்

பலர், பலவிதமான, லெண்கீகமான சிரமங்களின் நிவர்த்திக்காகவும் அத்யாத்மிக லாபத்திற்காகவும் என்னைத் தேடி வருகின்றனர். ஆனால், ஸமீபகாலமாக, மன வ்யாதிகளால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் பலர் என்னைத் தேடி வருவதால், எனக்குத் தோன்றியதை இந்தக் கட்டுரையாக ஏழுதலாம் என்று தீர்மானித்து ஏழுதுகிறேன்.

- பூநி ஸ்வாமிகள்

மனம் என்பது ஜூடம். வாஸ்தவத்தில் மனம் என்று ஒன்று இல்லை என்பது அத்வைதமதம். அதை நாமும் ஏற்கின்றோம். இருந்தாலும், விவகாரத்தில், மனது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளதான் வேண்டியுள்ளது. இந்த மனது அற்புதமானது. விசித்திரமானது. மனதை அடக்கும் ஸாமர்த்தியம் உள்ளவன், மனோபலம் அடைந்து உலகில் அரிய பெரிய காரியங்களை ஸாதிக்கின்றான். மனதை அழிக்க ஸாமர்த்தியம் உள்ளவன், ஞானி ஆகின்றான். மனதை அடக்க முடியாதவன், குழப்பம் அடைந்து, உடலாலும், உள்ளத்தாலும் பலவிதத்தில் சீரழிகின்றான்.

அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பது போல, ஒருவனுடைய ஸாக்ததையும், துக்கத்தையும், அவனுடைய முகம் அழகாக பரதிபலித்துவிடுகின்றது. மனதின் ஸந்தோஷத்தினால், ஸர்ரத்தின் ஆரோக்கியம் மேம்படுகின்றது. மனதின் துக்கத்தினால், ஸர்ரத்தின் ஆரோக்கியம் பாதிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே, ஸர்ரத்திற்கும், மனதிற்கும் ஸம்பந்தம் உண்டு. சஞ்சல மனம் உள்ளவனால், சிறிது நேரம் கூட எந்த காரியமும் செய்யாமல் உட்காரமுடியாது. அவனது ஸர்ரத்தில் ஏதாவது சேஷ்டைகள் காணப்பட்டுக் கொண்டேபிரிக்கும்.

மனதை அடக்குபவனால், பல மனிநேரம் ஆடாமல், அசையாமல் உட்கார்ந்து இருக்கமுடியும். ஆகவேதான், நேரடியாக மனதை அடக்கும் ஸாமர்த்தியம் இல்லாதவர்கள், பலவித ஆசனங்களில், பல மனிநேரம் இருந்து பழகி, ஸர்ரத்தை வசப்படுத்தி, மனதை வசப்படுத்துகின்றனர். ராஜ யோக ஆசனங்கள், அத்யாத்மிக லாபத்திற்கு உரியது. ஹட்யோக ஆசனங்களில் ஸர்மும், மனதும் உறுதியாகும். மனது தடித்துவிடும். மனது

ஒருமுகப்படுவது என்பது வேறு. மனது தடித்துவிடுவது என்பது வேறு. இப்படி மனம் தடித்தவர்கள், ப்ரயிக்க வைக்கும் காரியங்களைச் செய்வார்கள். உதாரணமாக, ஒரு யானையின் பலத்தைக் கூட, அவர்களின் ஶரீரத்தில் தாங்கி காண்பிப்பார்கள். ஒரு பெரிய கல்லைக் கூட, தன்கையினால் உடைத்து விடுவார்கள். ஆனால், இவர்களுடைய மனது, ஸாகம், துக்கம், ஆனந்தம், பக்தி, ஞானம் என்பது போன்ற எந்த உணர்ச்சிகளும் அற்றதாகிவிடும்.

அதுபோல், மென்மையான மனம் என்பது வேறு. பலவீளமான மனம் என்பது வேறு. மென்மையான மனதில்தான் பக்தி, ஞானம், போன்ற ஸாத்வீக பாவங்கள் ப்ரதிபலிக்கும். பலவீளமான மனம் உள்ளவர்களுக்கு எந்த காரியத்திலும் ஸ்திரபுத்தி இருக்காது. இன்று கணேச பூஜை செய்தால் நல்லது என்று ஒருவர் சொல்லக் கேட்டால், உடனே ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். மறுநாள் ப்ராணாயாமம் ஒன்றுதான் ஒரே வழி. என்று படித்துவிட்டால் போதும், உடனே ப்ராணாயாமம் பழக ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். அதுபோல், எதை எதை கேட்கிறார்களோ எதை எதை பார்க்கிறார்களோ, அதை ஆரம்பித்து. சிறிது காலம் கழித்து, அதையும் விட்டுவிடுவார்கள்.

பகவத் விஷயம் தான் என்று மட்டுமில்லை. சினிமா, ஸங்கீதம் போன்ற எந்த ஒரு விஷயமும் இவர்களை வெகு சீக்கிரத்தில் ஆக்ரமித்துவிடும். திடும் என்று நாம் இப்படி இருக்கின்றோமே என்று தன்னைப் பார்த்தே பச்சாதாப்படுவார்கள். இவர்களுடைய இயலாமை ஆத்திரமாகவும், கோபமாகவும், அமுகையாகவும், வெறுப்பாகவும் வெளிப்படும். அந்த ஸமயத்தில் இவர்களது மனது, ஒரு கொதிகலன் போல் ஆகிவிடும். தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக அருவருக்கத்தக்க வார்த்தைகளையும், அதிகாரமான வார்த்தைகளையும் ப்ரயோகப்படுத்துவார்கள்.

மனதிற்கும், ஆகாரத்திற்கும் ஸம்பந்தம் உண்டு. சில ஆகாரங்களால் மனது ஸாத்வீக தன்மையும், சில ஆகாரங்களால் மனது ராஜஸ தன்மையும், சில ஆகாரங்களால் மனது தாமஸ தன்மையையும் அடைவதை நாம் அனுபவத்தில் பார்க்கலாம். உதாரணமாக, பழையது போன்ற ஆகாரங்களை சாப்பிட்டால், மனது தமோகுணத்தை அடைந்து, நம்மை தூக்கத்தில் ஆழ்த்துகிறது. மதுபானம் செய்துவிட்டால், மனது அவிழ்ந்து, மயக்க நிலைக்கு கொண்டு சென்றுவிடுகிறது. ஆகவே, மனத்திற்கும்,

ஆகாரத்திற்கும் ஸம்பந்தம் நிச்சயம் உண்டு. இவ்விஷயங்களை நாம் அனுபவத்தில் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம்.

பெரும்பாலும், மனோவ்யாதிகளுக்கு ஆங்கில மருத்துவ ரீதியாக வைத்தியமே இல்லை என்று சொல்லிவிடலாம். நம்முடைய ஶாஸ்தரங்கள் சர்வரத்திற்கு ஏற்படும் ரோகத்தை வ்யாதி என்றும், மனதிற்கு ஏற்படும் ரோகத்தை ஆதி என்றும் பிரித்துக் கூறுகின்றது. ஆயுர்வேதத்தில் மனது ஸம்பந்தப்பட்ட வ்யாதிகளுக்கும் சில மருந்துகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயுர்வேத மருத்துவர்கள், பெரும்பாலும், அதிக சூட்டினால் மூளை கொதிப்படைவதால் இத்தகைய வ்யாதிகள் ஏற்படுகின்றன என்று கூறுகின்றனர்.

ஆங்கில மருத்துவர்களோ நரம்புத் தளர்ச்சியினாலேயே இது மாதிரி வ்யாதிகள் ஏற்படுவதாக நினைத்து, தூக்க மாத்திரைகளையும், மேலும் மேலும் Shock Treatment (Current) கொடுத்தும், அவர்களை ஶாந்தப்படுத்தப் பார்க்கின்றனர். ஆனால், ஆங்கில மருத்துவத்தினால், இவர்களின் சேஷ்டையை வேண்டுமானால் ஓரளவிற்கு குறைக்க முடியுமே தவிர, முழுவதும் குணப்படுத்தமுடியாது என்பதை, ஆங்கில மருத்துவர்களே ஒத்துக் கொள்கின்றனர்.

ஆனால், நம்முடைய அபிப்பிராயம் வேறுவிதமானது, காக்காவலிப்பு, நரம்புத்தளர்ச்சி, மூளைக்கோளாறு, மனச்சிதைவு போன்றவைகளுக்கு, பூத, ப்ரேத, பிசாகுகளின் (ஆவிகளின்) உபத்திரவுமே காரணம் என்பது நமது கட்சி. எந்த குடும்பத்தில் துர்மரணங்கள் (தற்கொலை செய்துகொள்ளுதல், கொலை செய்யப்படுதல், விபத்துக்களினால் மரணம் ஏற்படுதல் போன்றவைகள்) ஸம்பவிக்கின்றனவோ, அந்தக் குடும்பத்தில் இது போன்ற வ்யாதிகள் ஏற்படுவதற்கு ஸந்தர்ப்பங்கள் அதிகம். மேலும், பித்ரு கார்யங்கள் ஒழுங்காக செய்யாமல் இருப்பதாலும், இதைப் போன்ற வ்யாதிகள் வரும். மேலும், இது மாதிரி ஏற்படும் துர்மரணங்களை ஶாந்தப்படுத்துவதற்காக செய்யும் பித்ரு கார்யங்களில் பங்கேற்று தானம் வாங்குபவர்களுக்கும், இவை போன்ற வ்யாதிகள் ஏற்பட வாய்ப்புகள் உண்டு. மேலும், ஆபிசார ப்ரயோகங்களாலும் இம்மாதிரி வ்யாதிகள் ஏற்படும். இம்மாதிரி வ்யாதிகள், மந்தரங்களாலும், உபாஸனை பலத்தினாலும், திருப்பதி பூநிவாஸ பெருமாளுக்கு அங்கப்ரதக்ஷினம் செய்வதாலும் மட்டுமே போக்கிக்கொள்ள முடியுமே தவிர, மருந்துகளினால் ஒருக்காலும் குணப்படுத்த முடியாது.

தத்துவமேதைகள், “வாழ்க்கையில் நீ எதை அடைய விரும்புகின்றாயோ அல்லது ஏப்படி ஆக விரும்புகின்றாயோ, முறையே அப்படி அடைந்துவிட்டதாகவும், ஆகிவிட்டதாகவும் கற்பனை செய்து, அப்படி கனவு கண்டவர்கள்தான் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவார்கள்” என்று கூறுகின்றனர். நாம் இதை முழுவதுமாக ஏற்கவும் இல்லை. மறுக்கவும் இல்லை. கற்பனைகளும், கனவுகளும் அவசியம். ஆனால், கற்பனைகளும், கனவுகளுமே வாழ்க்கையாகி விடக்கூடாது என்பதுதான் நமது கட்சி.

நல்ல பகல் வேளையில், கடும் வெயிலில் ஒருவன் கல் உடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றான். கல் உடைத்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே மாலையில், “இந்த வேலை முடிந்தவுடன் நமக்கு கூலி கொடுப்பார்கள். அதை எடுத்துக்கொண்டு கடைத்தெருவிற்குச் சென்று நல்ல உணவுப் பொருட்களை வாங்கி வீட்டிற்குச் சென்றால், நமது குழந்தைகளும், மனவியும், அதை ஸந்தோஷமாக உண்டு திருப்தி அடைவார்கள். அதைப் பார்க்கும்பொழுது, நமக்கு எத்தனை மகிழ்ச்சி ஏற்படும் என்று நினைத்துக் கொள்கின்றான். இந்த சுகமான கற்பனை, அவனது வேலையின் பஞ்சவத் தெரியாமல் செய்கின்றது. கற்பனை செய்யாமல் வேலை செய்தால், வேலையின் கடினம் அவனை அலுத்துக்கொள்ளசெய்யும். வெறும் கற்பனை மட்டும் செய்து, வேலை செய்யாமலிருந்தால், அவன் சோம்பேரியாகவும் வாழ்க்கையில் பிடிப்பில்லாமலும் போய்விடுவான்.

ஆகவேதான், நாம் கற்பனைகளும், கனவுகளும் செயலோடு கூடினதாக இருக்கவேண்டும் என்றும், அளவோடு இருக்கவேண்டும் என்றும், காரண காரியத்தோடு கூடினதாக இருக்கவேண்டும் என்றும் கூறுகின்றோம். கற்பனைகளும், மூடநம்பிக்கைகளும், (Sentiment) சிலரை முதலில் ஓட்டடை அளவிற்கு ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளும். பிறகு, அதுவே இரும்புச் சங்கிலியாகி, அதிலிருந்து மீள முடியாமல் தவிக்க வைக்கும். பலர் தனக்குத்தானே, சில மனோ கணக்குகளை (Notions) கற்பித்துக் கொள்வார்கள்.

உதாரணமாக, திங்கட்கிழமை அன்று ஒரு நல்ல செய்தி வந்திருக்கும். மறுநாள் செவ்வாய்க்கிழமை ஏதோ ஒரு கெட்ட செய்தி வந்திருக்கும். உடனே அவர் மனது, தனக்கு ஒருநாள் நல்ல செய்தியும், மறுநாள் கெட்ட செய்தியும் மாறி மாறி வரும் என்று கற்பனை செய்து கொள்ளும். மேற்படி நபருக்கு, வெள்ளிக்கிழமை அன்று ஒரு முடிவு தெரிய வேண்டியிருந்தால், அவரது கணக்குப்படி அவருக்கு ஸாதகமாகவும், சனிக்கிழமையன்று, பாதகமாகவும் இருக்கும் என்று, அவரே ஒரு கணக்கு போட்டுக்

கொண்டுவிடுவார். அது போலவே, தினமும் அலுவலகம் செல்லும் ஒருவர் தெரு முளையில் இருக்கும் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு செல்லும் வழக்கத்தை தவறாமல் மேற்கொள்ள ஆரம்பிப்பார். ஏதோ ஒரு நாள் மட்டும் அவசரத்தில் பிள்ளையார் கோவிலுக்குச் செல்வது தடைபட்டுவிடும். அன்று, அலுவலகத்தில் ஏதாவது ப்ரச்சனை ஏற்படுமானால், இன்று பிள்ளையார் கோவிலுக்கு செல்லவில்லை; அதனால்தான் இப்படி ஏற்படுகிறது என்ற முடிவிற்கு வந்துவிடுவார். அலுவலகத்தில், ஏதாவது நோட்டு புத்தகத்தின் அட்டையில் பிள்ளையார் படத்தைப் பார்த்தால் போதும், தான் கோவிலுக்கு வராததை பிள்ளையார் தனக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறார் என்று நினைத்துக் கொள்வார்.

அதேபோல், மற்றொரு நாள் பிள்ளையார் கோவிலுக்குச் செல்லாமல் அலுவலகத்திற்குச் செல்ல நேரிட்டால், அவர் ப்ரச்சனையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டே செல்வார். இப்படியாக கற்பனை செய்யவர்களின் மனம் சில நாட்களில் சிறிது சிறிதாக மனோபலத்தை இழக்க ஆரம்பிக்கிறது. இதன் அறிகுறியாக, இவர்களுக்கு எதிலும் ஸந்தேகம் தோன்றும். உதாரணமாக இருவர் தனியாகப் பேசுவதைப் பார்த்தால், தன்னைப் பற்றிதான் பேசுகிறார்கள் என்று நினைக்க ஆரம்பிக்கும். அழுக்கு அல்லது கிழிந்த ஆடைகளையே அணிய ஆரம்பிப்பார்கள். அதுபோல் தனக்கு இல்லாத வ்யாதிகளை இருப்பதாகச் சொல்வார்கள். ஓயாமல் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். இதெல்லாம் சுய பச்சாதாபத்தின் வெளிப்பாடு.

எந்த விஷயத்திற்குமே இரண்டு பக்கங்கள் உண்டு. ஆனால், இவர்களுக்கு எல்லா விஷயத்திலும் எதிர்மறையாகவே மனதிற்குத் தோன்றும். தன்னை யாரும் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றும், தன்னை பாராட்டுவதில்லை என்றும், தன்னை ஒரு பொருட்டாக கருதுவதில்லை என்றும், தன் மீது யாரும் அன்பு செலுத்துவதில்லை என்றும் நினைக்க ஆரம்பிப்பான்.

சில ஸமயங்களில், புத்தகத்திலோ, வானொலியிலோ, இது மாதிரி வியாதிக்கு இதெல்லாம் அடையாளங்கள். உதாரணமாக அடிக்கடி தண்ணீர் தாகம் எடுத்தால், சர்க்கரை வ்யாதியாக இருக்கலாம் என்று படிப்பதாலும் கேட்பதாலும், அநேகருக்கு தங்களுக்கே இதெல்லாம் இருப்பது போல் தோன்றிவிடும். அது போல், பக்தி விஷயத்தில், யாருடைய சரித்திரத்தையாவது படித்தால், அதில் அந்த மஹான்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் தனக்கும் ஏற்பட்டதாக இவர்களுக்குத் தோன்றும்.

(தொடரும்)

லீலா விநோதன் - 3

- ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்

முதல் பகுதியில் ஏகநாதருடைய சரித்திரத்திலும், ஸ்ரீதா அய்யாவாருடைய சரித்திரத்திலும், அமைந்துள்ள ஒற்றுமையை கவனித்தோம். சென்ற இதழில், சிதம்பரம் கேஷத்திரத்தில் வாழ்ந்த திருநீலகண்ட நாயனருடைய சரித்திரத்தை பார்த்தோம். பண்டபூரத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள பாண்டுரங்கனுடைய பக்தர்கள், எல்லா ஜாதிகளிலும் இருந்தனர். அதில் கோராகும்ஹர் குலால ஜாதியைச் சேர்ந்தவர். அதாவது, திருநீலகண்டநாயனாரைப் போன்றே மண்பாண்டம் செய்யும் வகுப்பை சேர்ந்தவர். அவருக்கு துளவிபாய் என்ற மனைவியும், ஹரி என்ற சிறு வயதே நிரம்பிய பாலகனும் இருந்தார்கள். தன்னுடைய க்ருஹத்தில், அழகான பாண்டுரங்கன், ரூக்மிணி ரூபங்களை தன் கைகளினாலேயே செய்து, நித்யம் அகண்டமாக கீர்த்தனம் செய்து ஆராதித்து வந்தார்.

நாளைக்கு என்று, எதையும் சேர்த்து வைத்து கொள்ளும் பழக்கம் அவரிடம் கிடையாது. தேவைக்கு அதிகமாக எதையும் வைத்து கொள்ளவும் மாட்டார். எல்லாம் பாண்டுரங்கன் இஷ்டம் என்று இருப்பவர். அதே ஸமயத்தில், தான் பக்தன் என்ற வ்யாஜூத்தில் யாரிடமும் யாசகமும் கேட்க விரும்பாதவர். திருப்திதான் மிகபெரிய ஜஸ்வர்யம். பக்தர்களிடம் இந்த ஜஸ்வர்யம் ஸ்வபாவமாகவுள்ளது. தினமும், தன்னுடைய ஜீவனத்திற்கு வேண்டிய அளவிற்கு மண்பாண்டங்கள் செய்து, அவற்றை விற்று, அதனால் கிடைக்கும் வருவாயைக் கொண்டு ஸாகமாக ஜீவனம் நடத்திவந்தார். ஸாகலீவனம் என்பது இவரை பொறுத்தவரை எந்தவித கவலையுமில்லாமல் பாண்டுரங்களை கீர்த்தனம் செய்வதேயாகும். ஒரு ஸமயம், மாலை வேளையில் மண்பாண்டங்களை செய்வதற்கான மண்ணை, தன்னுடைய வீட்டின் வாயிலில் கால்களினால் குழைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

கால்கள் என்னவோ மண்ணை குழைத்துக் கொண்டிருந்ததே தவிர, அவருடைய சிந்தனை முழுவதும் பாண்டுரங்களிடம் லயப்பட்டிருந்தது. வாயோ, ஹரிநாம ஸங்கீர்த்தனத்தில் ஈடுபட்டு இருந்தது. அந்த ஸமயத்தில், குழந்தை ஹரியை அவருடைய பொறுப்பில் விட்டுவிட்டு, ஏதோ ஒரு

காரணமாக துளவிபாய் வெளியே சென்றாள். அந்த ஸமயத்தில், திடீரென்று விண்ணில் கருத்த மேகங்கள் குழந்து இடியுடன் கூடிய மழை பெய்ய ஆரம்பித்தது. ஏற்கனவே கீர்த்தனம் செய்துகொண்டிருந்த கோராகும்ஹருக்கு, கருத்த மேகங்கள் விட்டலனுடைய கிய திருமேனியை ஞாபகப்படுத்தியது. குளிர்ந்த காற்று, பகவானின் ஶீதளமான சரணத்தை ஞாபகப்படுத்தியது. மின்னலோ, பகவானின் ஸ்வரூபத்தின் காந்தியை ஞாபகப்படுத்தியது. கொட்டும் மழையோ, பாரபட்சமின்றி இருக்கும் அவனுடைய கருணையை ஞாபகப்படுத்தியது.

இந்த சிந்தனைகள் மேலும் அவரை பரவசபடுத்த, தன்னிலை இழந்து, தன்னிலை மறந்து, பாவத்துடன் நாமகீர்த்தனம் செய்து கொண்டிருந்தார். குழந்தை ஹரியோ, பளீர் என்ற மின்னல்களாலும், இடி ஶப்தங்களினாலும் பயந்து, ஆதரவுடன் தன்னுடைய தகப்பளாருடைய கால்களை கட்டிக்கொண்டான். கோராகும்ஹருக்கோ லோக சிந்தனையே இல்லை. அதனால், குழந்தை தன்னுடைய கால்களை பிடித்துக்கொண்டதை அவர் அறியவில்லை.

சிறிது நேரத்தில் மழைநின்றது. துளவிபாய் வீடு திரும்பினாள். தன்னை மறந்து நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்து கொண்டிருக்கும் தன் கணவனைக் கண்டாள். தன் குழந்தை ஹரியை இங்கும் அங்கும் தேடினாள். எங்கும் தேடி காணாததால் தன்னுடைய கணவனை உலுக்கி, அவருக்கு உலக ஞாபகத்தை ஏற்படுத்தினாள். அவரிடம் குழந்தை ஹரியைப் பற்றி விசாரித்தார். அவர், தானும் பார்க்கவில்லை என்று கூறி துளவிபாயுடன் சேர்ந்து தேடலானார். முடிவில், இவருடைய கால்களை கட்டிக்கொண்ட குழந்தையை இவர் அறியாததால் குழந்தையையும் மண்ணோடு மிதித்திருப்பதையும் அது மண்ணில் புதையுண்டு இறந்து கிடப்பதையும் கண்டார். அதைக் கண்ட துளவிபாய் மிகவும் கதறினாள்.

கோராகுமஹர், “இறைவன் நமக்கு ஹரி என்ற குழந்தையை அருளினான். பிறந்த குழந்தையும் தன்னுடைய மழைலை சொற்களால் பகவானை கீர்த்தனம் செய்தான். இப்பொழுது, பகவான் தன்னிடம் அழைத்துக் கொண்டான். இதில் வருத்தப்பட என்ன உள்ளது” என்று கூறினார். ஆனால் துளவிபாயிற்கோ, அத்தகைய விவேகமும், வைராக்யமும், திடவிப்பவாசமும், இல்லாததால் தன்னை ஸமாதானப்படுத்திக்கொள்ளமுடியாமல் தவிக்கலானாள். பலவாறு பிதற்றினாள். போகத்தினால் மதி இழந்தாள். பாண்டிரங்கனை

ஆராதித்தனால் தான், இத்தகைய துக்கம் ஸம்பவித்தது என்று நினைத்தாள். கோபத்துடன் கையில் ஒரு கோடாலியை எடுத்துக் கொண்டு, அவருடைய வீட்டில் இருந்த பாண்டுரங்கமூர்த்தியை பிளப்பதற்காக கிளம்பினாள். ஆனால், கோராகும்ஹூரோ, அதைவிட ஆவேசத்தில் “பாண்டுரங்கனை தொடுவாயானால் உன்னை வெட்டிவிடுவேன்” என்று மற்றொரு கோடாலியை எடுத்துக்கொண்டு தொடரலானார். கோராகும்ஹூரின் ஆவேசத்தைக் கண்டு பயந்து துள்ளிபாய் தவிக்கலானாள். இந்த இக்கட்டிலிருந்து தப்பிப்பதற்கு, ஒரு உபாயம் தேடினாள்.

யாருக்கு பாண்டுரங்கனே ஸர்வமோ அவனுடைய பேரில் ப்ரதிக்ஞா செய்து தன்னை நீர் தொடலாகாது என்று கூறிவிட்டாள். இவருடைய சரித்ரத்தில் பகவானே பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தி, திருநீலகண்டநாயனார் தம்பதிகளை எப்படி சேர்த்து வைத்தாரோ அதுபோலவே, இவர்களையும் சேர்த்து வைத்தான்.

பகவானுடைய லீலகள் ஒன்றும் புதியதாக இல்லை.

(தொடரும்)

ஒரு ராஜகுமாரன் வழி தவறி ஒரு ஏழை குடும்பத்தில் வரம்ந்து வந்தான். ராஜாவிற்கும் அவன்தான் ராஜகுமாரன் என்று தெரியாது. ராஜகுமாரனும், தான் ராஜகுமாரன் என்பதை அறியாமல், உலகத்தில் கொரவத்தை அடைய பணம் ஸம்பாதிக்கலாமா, ஆயுத பயிற்சி எடுத்துக்கொள்ளலாமா, கல்வி கற்கலாமா என்று பலவாறு யோசித்தான்.

அவன், தான் ராஜகுமாரன் என்பதை மட்டும் தெரிந்துகொண்டால் போதும். அது கொடுக்கும் கொரவத்தை அவன் நீனைக்கும் எதுவும் கொடுக்காது. அது இயல்பானது. அழியாதது. ஸம்பாதிக்கவேண்டிய அவஸ்யமில்லாதது. அதுபோல், ஒருவன் தன் ஆத்மஸ்வரூபத்தை தெரிந்து கொள்ளமுயலாமல் பல சித்திகளையும், சக்திகளையும் வெகுவாக காட்டி தன்னுடைய அஜ்ஞானத்தை ப்ரகடனப்படுத்துகிறார்கள். தன்னுடைய ஸ்வரூப ஞானத்தால் அடையும் ஸாபம் வேறு எதனாலும் ஸித்திக்காது.

- பூஜ்யஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிகள்

பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 19

பொறுத்தார் பூமியாழ்வார்

ஒரு கிராமத்தில் மார்கதார்சி என்ற ஒரு ஸாது இருந்தார். அவர் மிகவும் பக்தியுடனும், ஞானத்துடனும், விவேகத்துடனும் இருந்தார். ஒரு நாள், அவருடைய பிள்ளை, ரத்னாகரன், அவர் பூஜை முடிக்கும் ஸமயத்தில் அங்கு வந்தான். அவனைப் பார்த்த தந்தை, ஆச்சர்யத்துடன், "நீ என்ன காரணத்தால் மிகுந்த கோபத்துடன் உள்ளாய்?" என்று கேட்டார். ரத்னாகரன் அதற்கு, "என்னுடைய வேலைக்காரன் என்னை அவமானப்படுத்தி பலவாறு நிந்தனை செய்துவிட்டான். அதனால் நீங்கள் அவனை தண்டித்து என் கண்ணில்படாதவாறு செய்துவிட வேண்டும்" என்று கூறினான்.

அதற்கு மார்கதார்சி, "யார் உன்னை நிந்தனை செய்து அவமானப்படுத்தினானோ அவன் என்னால் தண்டிக்கப்படுவது முறையல்ல; முடிந்தால் நீயே உனக்கு சரி என்று எது தோன்றுகிறதோ அதை செய்து அவனை மன்னித்துவிடு; இல்லையென்றால் உன்னை அவன் எப்படி நிந்தனை செய்தானோ அதே மாதிரி நீயும் செய்துவிடு" என்று கூறினார். அதை கேட்ட ரத்னாகரன், அந்த வேலைக்காரனை தண்டிப்பதற்காக கிளம்பும் நேரத்தில், "அவன் உன்னை அவமானப்படுத்தினான் என்பதற்காக நீ அவனை தண்டிக்க விரும்புகிறாய். அப்படிச் செய்வதால் நீயும் அவனைப் போல் புத்தியற்றவனாகி விடுவாய். அவனைப் போல் முட்டாளாக இருப்பதைக் காட்டிலும், நீ புத்திமானாகவும் நல்லவனாகவும் இருப்பதைதான் நான் ஆசைப்படுகின்றேன். அதனால் சிந்தித்து செயல்படு" என்று கூறினார். தந்தையின் வார்த்தையை கேட்ட ரத்னாகரன் மனம் திருந்தி அவனிடத்தில் பொறுமையோடு நடப்பதாக உறுதி கூறினான்.

திருந்திய பிள்ளையைப் பார்த்து ஸந்தோஷம் அடைந்த மார்கதார்சியும் மேலும் சில அறிவுரைகள் கூறினார்.

"ஒரு மனிதனுக்கு கோபம், கடுமையான வசனம் (Harsh words) அவிவேகம் (நல்லது கெட்டது தெரியாமல் நடந்து கொள்வது), கெட்ட செயல்கள் (மனது, வாக்கு, ஶரீரம் இவற்றினால்) போட்டி, பொறாமை,

அஹங்காரம், மமகாரம் (நான், என்னுடையது என்ற எண்ணம்) இவைகள் ஆபரணமாகாது. நாம் இந்த கெட்ட சுணங்களினால்தான் முட்டாளாக இருக்கிறோம் என்றார்.

தந்தையிடம் விடைப் பெற்றுக்கொண்டு கிளம்பிய ரத்னாகரன், அவரது அறிவுரைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அதன்படி தன் வேலைக்காரனிடம் எந்தவித கோபமும் காட்டாமல், பொறுமையோடு, அவனை தன் உடன் பிறந்தவனாக நினைத்து பழகலானான். தன் எஜமானிடம் ஏற்பட்ட இந்த மாற்றத்தைப் பார்த்த வேலைக்காரனும், அது முதல் தன்னுடைய இயல்பையும் மாற்றிக் கொண்டு எஜமானரை தெய்வமாகவே கருதலானான். அது மட்டுமல்லாமல், தன் எஜமானனுடைய உயர்ந்த குணங்களை ஊரெங்கும் பரவும்படியும் செய்தான். இதனால் ரத்னாகரனுடைய புகழ், உலகெங்கும் பரவியது. அவனும் உலகம் போற்றும் ஒரு நல்ல மனிதனாக ஸாதுவாக மாறி மற்றவர்களுக்கு நல்வழி வகுக்கும் வழியில் உபதேசம் செய்யலானான்.

இவ்வாறு கோபத்தை அடக்கி பொறுமையுடன் ஒருவன் மற்றவர்களிடம் அன்பு செலுத்துவானாயின் அவன் அனைத்து உலகத்தையும் வென்றுவிடலாம் என்பதற்கு ரத்னாகரன் கதையே எடுத்துக்காட்டாரும். ■

விதிப்படி நடக்கக்கூடிய கார்யங்கள் அனைத்தையும் நம் கையில் இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு கவலைப்படுகின்றோம். எது நம் கையில் உள்ளதோ அது விதிப்படி நடக்கட்டும் என்று உள்ளோம். அதனால் தன் எல்லாம் வீபரீதம் ஏற்படுகின்றது.

★ ★ ★

தாராள மனத்துடன் நல்ல கார்யங்களுக்கு பண்த்தை செலவழிப்பது பெருந்தன்மைதான். ஆனால், தராதரம் இல்லாமல் ஆடம்பரத்திற்காகவும், பெயருக்காகவும், கண்டபடி கணக்கு வழக்கு இல்லாமல் பண்த்தை செலவு செய்வது ஒரு குறையாகும்.

GENEROUS IS GOOD, BUT MUCH GENEROUS IS WEAKNESS.

- பூஜ்யஸ்தீ முரளீதர ஸ்வாமிகள்

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஸம்பாவுணைகளிலிருந்து - 46

கௌதமர் பேரற்றும் கருணை ..... (தெர்ட்ரசி)

ஸ்ரீ சேஷாத்ரி ஸ்வாமிகளின் சரித்ரத்தை குழுமுனி நாராயண ஶாஸ்தரிகள் என்பவர் மிகவும் அழகாக எழுதியிருக்கிறார்.

அவர் ஒருமுறை பகவான் ரமண மஹரிஷிகளை தரிசிக்க வந்தார். தன்னுடன் ஒரு கூடை நிறைய மாம்பழும் எடுத்து வந்தார். அப்படி வரும்பொழுது, "ரமண மஹரிஷிகளோ வயதில் மிகவும் சிறியவராக உள்ளார். கற்றறிந்த பலரும் கூட, அவரை ஜீவன்முக்தர் என்று கொண்டாடுகின்றனர். ஆனால், நம்முடைய ஶாஸ்தரங்களில் இந்த ஜீவன்முக்தி ஸ்திதியைதான் உன்னதமான ஸ்திதியாக வர்ணித்து, இதை அடைய ஜன்மா, ஜன்மாவாக ப்ரயத்தனப்படவேண்டும் என்று எல்லாம் கூறி உள்ளது. அப்படி இருக்க, எந்த ஒரு ஸாதனையும் செய்யாமல், இப்பேர்ப்பட்ட உன்னதநிலையை தானாகவே ஒரு கணத்தில் அடைந்திருக்க முடியுமோ? மேலும், அப்படிப்பட்ட உன்னத ஸ்திதியை அடைந்தவர்கள், எல்லா இடத்திலும் வியாபிக்கு உள்ளனர் என்றும், ஶாஸ்தரங்கள் கூறுகின்றனவே? இது ஸாத்தியம்தானா?" என்று பலவாறு சிந்தித்துக்கொண்டே பகவானை தரிசனம் செய்ய வந்துகொண்டு இருந்தார்.

அப்படி வருகையில், வழியில் ஒரு கணபதி கோவில் இருக்கக்கண்டு, தரிசனம் செய்யச் சென்றார். அப்பொழுது அங்கு பூஜை நடந்து கொண்டு இருந்தது. குழுமுனி நாராயண ஶாஸ்தரிகளும் பூஜையில் கணபதிக்கு நெநவேத்யம் செய்ய ஒன்றும் இல்லாதது கண்டு தன்னிடம் இருந்த மாம்பழங்களிலிருந்து ஒன்றை எடுத்து கொடுத்தார். அந்த மாம்பழத்தை கணபதிக்கு நெநவேத்யம் செய்த சிவாச்சாரியாரும் ப்ரஸாதமாக மீண்டும் அதை அவரிடமே தந்துவிட்டார். முன்போலவே அந்த மாம்பழத்தை கூடையில் வைத்துக் கொண்டு ஶாஸ்தரிகள், பகவான் ரமணரைத் தேடி வந்தார். பகவானை தரிசனம் செய்து அவர் முன்பு மாம்பழுக்கூடையை வைத்து பகவானை விழுந்து நமஸ்கரித்தார்.

பகவான் ரமணரும் அந்த மாம்பழுக் கூடையில் கணபதிக்கு நெநவேத்யம் செய்த பழத்தை சிரியாக எடுத்து, "கணபதி உண்ட பழத்தை

நாமும் உண்போம்” என்றார். இந்த நிகழ்ச்சி குழுமனி நாராயண ஶாஸ்தரிகளுக்கு மிகவும் ஆச்சரியத்தை அளித்தது.

ஒரு ஸமயம், பகவானை தரிசிக்க Chadwick (சாட்விக்) என்ற வெளிநாட்டுக்காரர் வந்தார். ஸாதாரணமாக பகவான், தன்னிடமுள்ள திவ்ய சக்தியை எந்த விதத்திலும் வெளிப்படுத்துவதில்லை. ஆனால், பல ஸமயங்களில் அவருடைய ஸன்னிதியில் தானாகவே அது வெளிப்பட்டு இருக்கின்றது. வெளிநாட்டுக்காரரான சாட்விக்கோ முதன்முதலாக, அப்பொழுதுதான் பகவானுடைய தரிசனத்துக்கு வருகின்றார். அவரைப் பார்த்தவுடன் பகவான், “ஓருகாலத்தில் இவர் நம்மைச் சார்ந்தவராக இருந்தார். வாஸனை பலத்தினால், சிலகாலம் வெளிநாடு சென்றுவிட்டு, மீண்டும் நம்மிடமே வந்துவிட்டார்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

பிறகாலத்தில் ‘ஸாது அருணாசலம்’ என்று பலராலும் போற்றப்பட்டவரே இந்த சாட்விக். இவர் தன் வாழ்நாளில் பெரும்பகுதியை பகவானுடைய ஸன்னிதானத்திலேயே கழித்தார். இன்று ரமணாச்சரமத்தில் மிகவும் சிறப்பாக நடந்து வரும் வேதபாடசாலைக்கு பித்திட்டவரும் இவர்தான். அதுபோல் மாத்ருத்தேசவரர் ஸன்னிதியில் யோகாம்பிகை ப்ரதிஷ்டை, ஸ்ரீவித்யா தத்துவப்படி பூஜை, புறப்பாடு போன்றவைகளுக்கும் வித்திட்டவரும் அவரே. பகவான் அவரைப் பற்றி கூறிய வார்த்தைகள் எவ்வளவு ஸத்தியமானவை என்பது மேற்படி ஸம்பவங்களில் இருந்து தெரியவருகின்றது.

இந்த அருணசல மலையானது அக்னி ஸ்வரூபமாக உள்ளது. மஹா தேஜஸாகவும் உள்ளது. பகவான், கிரிப்ரதக்ஷிணத்தை மிகவும் ஸ்ரோஷ்டமாக கூறியது மட்டுமின்றி, முடிந்தபொழுது எல்லாம், தானும் ப்ரதக்ஷிணம் செய்து வந்தார். அப்படி இந்த மலையை ப்ரதக்ஷிணம் செய்கையில், மலையை ஓட்டி ப்ரதக்ஷிணம் செய்யாமல், சற்று தள்ளியே ப்ரதக்ஷிணம் செய்து வரவேண்டும். இதன் காரணம் யாது எனில், இந்த மலையை முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும், ஸித்த புருஷர்களும், மற்றும் பல பெரியோர்களும், சூக்ஷம் ரூபத்தில் பல்வேறு ரூபங்களைத் தரித்து ப்ரதக்ஷிணம் செய்துவருவதே காரணம்.

நாம், மலையிலிருந்து சற்று தள்ளி ப்ரதக்ஷிணம் செய்வதால், அவர்களுக்கு நம்மால் எந்தத் தொந்தரவும் ஏற்படக்கூடாது என்பது ஒரு காரணம். விலகி ப்ரதக்ஷிணம் செய்வதால் அவர்களையும் சேர்த்து

ப்ரதக்ஷிணம் செய்த புண்யமும் நமக்கு கிடைக்கும். மேலும், கிரிப்ரதக்ஷிணம் செய்யும்பொழுது, குடை, காலனி போன்றவைகளை உபயோகப்படுத்தக்கூடாது. முடிந்தவரை மெளனமாகவோ அல்லது ஸ்தோத்திரப் பாடல்களை சொல்லிக்கொண்டோ ப்ரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும். மிகவும் மெதுவாக, அதாவது ஒரு நிறைமாத கர்ப்பினி எவ்வளவு மெதுவாக நடப்பானோ, அப்படி ப்ரதக்ஷிணம் செய்ய வேண்டும் என்று பகவான் பல ஸமயங்களில் கூறி உள்ளார்.

(தொடரும்)
தொகுப்பு : முரளீதரதாஸன்

க்ருஷ்ண! உன்னிடம் பக்தி ஸித்தித்து வீட்டது என்பதை என்னால் சொல்ல முடியவில்லை, ஆனால் மற்ற தெய்வங்களிடம் இருந்த ஈடுபாடு மற்றிலும் போய்வீட்டது என்னவோ உண்மை.

- பூஜ்யழீ முரளீதர ஸ்வாமிகள்

அறிவிப்பு :

1. இதுவரை மதுரமுரளியில் வெளிவந்த பூர்ண ஸ்வாமிகளின் கேள்வி பதில்கள், “பூர்ண ஸ்வாமிகளின் அருளுரைகள்” என்ற தனி புத்தகமாக வெளி வந்துள்ளது.
விலை ரூ. 20/- சென்னை ‘ப்ரேமிகபவன’த்தில் கிடைக்கும்.
2. To know more about mission activities and satsang events
Visit :

<http://members.tripod.com/~madhuramurali> to know more.

The English Spiritual Magazine "Madhura Murali" Jan '99 issue is now available on Web.

ஶ்ரி ஹரி:

குருஜி ஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்

சென்னை - 600 083.

மதுரமுரளி வருடசந்தா

1995 ஜூலை முதல் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக மதுரமுரளி தங்களை ஆண்மீக பாதையில் உயர்த்தி வருகின்றது என்பது தாங்கள் அறிந்ததே. இவ்வுயர்வு மேலும் மேலும் முதிர்வடைந்து குருவின் ஆசியால் நம் பிறவி பயனை அடைய மதுரமுரளி தங்களையும் தங்களை சேர்ந்த உறவினர்களையும், நன்பர்களையும் ஆண்மீக பாதையில் அழைக்கிறது. ஆகையால், நம் மனித பிறவி கடைத்தேற, குருவின் ஆசியும் அன்பும், நம்மை ஆட்கொள்ள, விரைவிலேயே சந்தாதாரராக இருப்போர், தங்களது ஆண்டு சந்தாவையும், புதிதாக அடி எடுத்து வைப்போர், தங்களது முதலாண்டு சந்தாவையும் அனுப்பி வைத்து குருவருளும், திருவருளும் பெற வேண்டுகிறோம்.

வருட சந்தா - உள்நாடு Rs. 60/- வெளிநாடு Rs. 300/-

"குருஜி ஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்" என்னும் பெயரில் மட்டுமே ரொக்கம் / M.O. / காசோலை / DD யாக தங்கள் பெயர், முகவரி, சந்தா எண், தொலைபேசி எண் உள்ளிட்ட விவரங்களுடன் உடனே அனுப்பி வைக்க வேண்டுகிறோம்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

திரு. V. சங்கரன், மதுரமுரளி,

5/3, MIG Flats, பி.டி. ராஜன் சாலை,

கே.கே.நகர், சென்னை - 600 078. Phone : 4714327

(இதை பூர்த்தி செய்து அனுப்பவும்)

சந்தா எண் : _____ பெயர் : _____

முகவரி : _____

Pin Code : _____

காசோலை /

DD எண் : _____ வங்கி பெயர் : _____

தேதி : _____ கையொப்பம் : _____

செய்திகள்

எப்ரல் 26-ந்தேதி

ஏகாதசஸீ முன்னிட்டு மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தில் விசேஷ திவ்யநாம பஜனை நடைபெற்றது. மேல மாம்பலம் ஷீரடி ஶாய்பாபா கோவிலில் ஸ்ரீ ஶங்கர ஜயந்தி மஹாத்ஸவத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் கலந்து கொண்டார்கள்.

எப்ரல் - 29-ந்தேதி

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் புலியூர் சென்று ஶதசண்டி ஹோமத்தில் கலந்து கொண்டார்கள்.

மே - 11-ந் தேதி

மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தில் விசேஷ திவ்யநாமம் நடைபெற்றது.

மே - 13-ந் தேதி

சென்னை மயிலாப்பூர் ரமணகேந்த்ராவில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள், பகவான் ரமணரின் “உபதேச உந்தியார்” பற்றி உபன்யாஸம் செய்தார்கள்.

மே - 16-ந் தேதி

சென்னை வளசரவாக்கம் ஸ்ரீ ஆதிமுர்த்தி அவர்கள் க்ருஹத்தில் நடைபெற்ற ஸ்தா கல்யாண மஹாத்ஸவத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் கலந்து கொண்டார்கள். அன்று இரவு பவ்வளிம்பு உத்ஸவம் நடைபெற்றது.

மே - 18-ந் தேதி முதல் 21-ந் தேதி வரை

சென்னை மயிலாப்பூர் ரமணகேந்த்ராவில், ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் பகவான் ரமணரின் “உபதேச உந்தியார்” பற்றி உபன்யாஸம் செய்தார்கள்.

மே - 21-ந் தேதி

சென்னை மேலமாம்பலத்தில் ஸ்ரீ மஹாபெரியவான் ஜயந்தி மஹாத்ஸவத்தை ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் துவக்கி வைத்தார்கள்.

மே - 23-ந் தேதி

சென்னை குரோம்பேட்டை ஸ்ரீ ராமநாதன் அவர்கள் க்ருஹத்தில் ஸ்ரீ ராதா கல்யாணம் நடைபெற்றது.

மங்களானி பவந்து

மதுரமுரளி

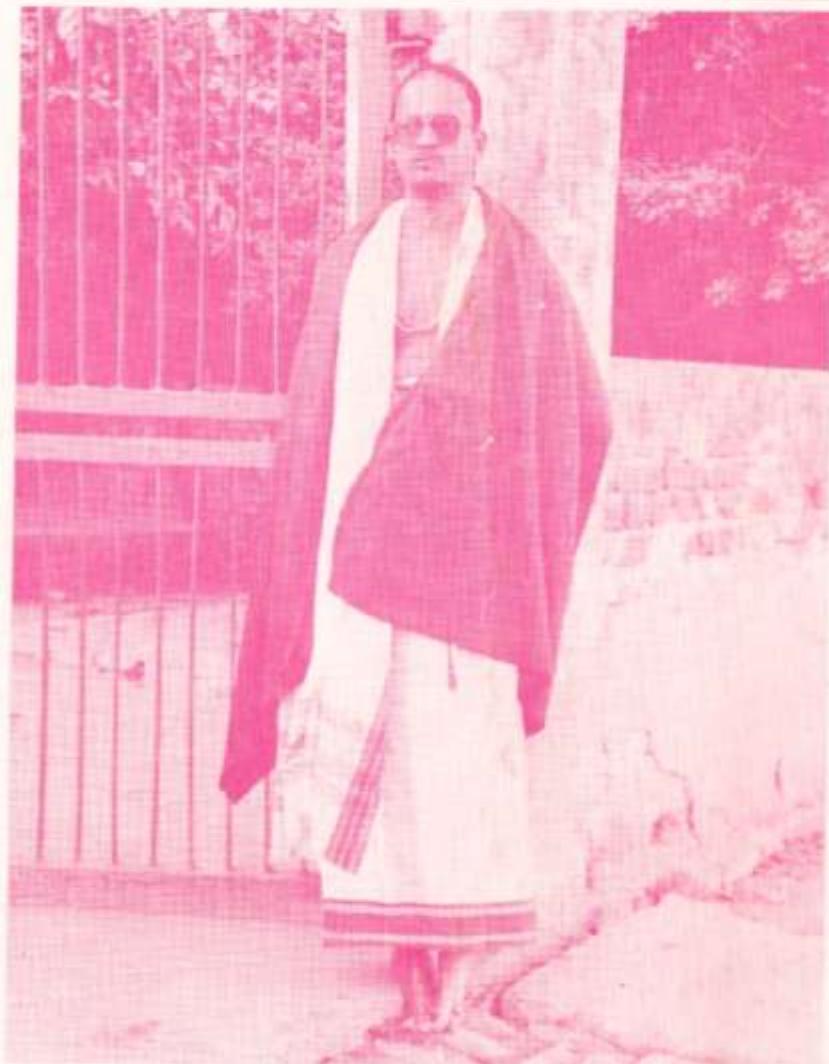
Registered as Newspaper in India

Registrar of Newspapers for India
R. No. 62828/95

வேநு : 4

ஜூன் 1999

காலை : 11

Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, 24, Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Chennai 600 083 and Printed by Mrs. Sri Kalaivani of Sri Maruthy Laser Printers, 174, Peters Road, Chennai - 600 014. Editor : S. Sridhar